

12.1.2015

B8-0033/2015

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

внесено съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно положението в Либия
(2014/3018(RSP))

Хавиер Кусо Пермуй, Сабине Льозинг, Патрик Льо Ярик, Фабио Де Мазе, Жуан Ферейра, Мигел Виегаш, Инеш Крищина Зубер, Палома Лопес Бермехо, Марина Албиол Гусман, Анхела Валина, Юнус Омаржи, Костас Хрисогонос, Георгиос Катругалос, Костадинка Кунева, София Сакорафа, Лидия Сенра Родригес, Мари-Кристин Вержиа
от името на групата GUE/NGL

B8-0033/2015

**Резолюция на Европейския парламент относно положението в Либия
(2015/3018(RSP))**

Европейският парламент,

- като взе предвид резолюциите на Съвета за сигурност на ООН от 16 септември 2011 г. (S/RES/2009(2011)), от 17 март 2011 г. (S/RES/1973(2011)), от 31 октомври 2011 г. (S/RES/2017(2011)), от 2 декември 2011 г. (S/RES/2022(2011)), от 12 март 2012 г. (S/RES/2040(2012)) и от 27 август 2014 г. (S/RES/2174(2014)) относно Либия,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 23 юни 2014 г., 15 август 2014 г. и 20 октомври 2014 г. относно Либия,
 - като взе предвид назначаването на 14 август 2014 г. на Бернардино Леон за нов специален представител за Либия на генералния секретар на Организацията на обединените нации,
 - като взе предвид изявленията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 4 октомври и 6 ноември 2014 г. относно Либия,
 - като взе предвид съвместното изявление на специалните пратеници за Либия на Арабската лига, Европейския съюз, Франция, Германия, Италия, Малта, Испания, Обединеното кралство и Съединените щати от 26 юли 2014 г.,
 - като взе предвид своите резолюции от 15 септември 2011 г.¹ и 18 септември 2014 г.² относно положението в Либия,
 - като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях от 1977 г., и задължението на страните в даден въоръжен конфликт да спазват и да гарантират зачитането на международното хуманитарно право при всички обстоятелства,
 - като взе предвид изявленията на Мисията на ООН за оказване на помощ в Либия (UNSMIL), съвместните доклади от 4 септември 2014 г. относно положението с правата на човека в Либия и актуализирания доклад от 23 декември 2014 г. на UNSMIL и и Службата на ООН за правата на човека (СВКПЧ) относно нарушенията на правата на човека и международното хуманитарно право по време на продължаващото насилие в Либия,
 - като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че намесата на НАТО, включително разгръщането в Либия на Службата на специалните военновъздушни сили на Обединеното кралство през

¹ ОJ C 051 E, 22.2.2013 г., стр. 114.

² Приети текстове от 1.1.2014 г., P8_TA(2014)0123.

- 2011 г., причини смъртта на невинни цивилни граждани, хуманитарна криза и тежко разрушение, което доведе до пълно дестабилизиране на либийската държава и до продължаваща в момента гражданска война; като има предвид, че ескалацията на насилието доведе Либия до състояние на хаос и повсеместна война;
- Б. като има предвид, че военните групировки „Либийска зора“ (Libya Dawn) контролират голяма част от западните части на Либия, включително Мисрата и Триполи; като има предвид, че въоръжените битки между либийските политически формации, които продължават почти без прекъсване от юли 2014 г. в Триполи, Бенгази и в други части на страната, водят до по-нататъшно влошаване на условията на живот, разселване на населението и нарастващ брой човешки жертви, включително деца;
- В. като има предвид, че две съперничаещи си правителствата твърдят, че те са законното правителство: Общият национален конгрес (ОНК), избран през 2012 г. със седалище Триполи, и Камарата на представителите (КП), избрана през юни 2014 г., която беше преместена в Тобрук, след като въоръжени групировки поеха контрола върху двата най-големи града в държавата, и която е призната от по-голямата част от международната общност; като има предвид, че през ноември 2014 г. Върховният съд на Либия постанови, че изборите от юни 2014 г., довели до създаването на КП, са недействителни; като има предвид, че КП осъди решението с твърдението, че съдиите в Триполи работят под натиска на „Либийска зора“, и отказа да го признае;
- Г. като има предвид, че правителството в Триполи обвинява Египет, Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства в поддръжка на неговите конкуренти в Тобрук, включително чрез извършване на въздушни удари; като има предвид правителството в Тобрук твърди, че Турция и Катар поддържат ислямистките милиции;
- Д. като има предвид, че продължават да се наблюдават въоръжени конфликти и други актове на насилие в страната и нарушения и злоупотреби с правата на човека и международното хуманитарно право, което води до стотици смъртни случаи, масови евакуации и хуманитарни кризи в много райони;
- Е. като има предвид, че единството на либийската държава е застрашено и че най-малко в три региона (Фезан, Киренайка и Триполитания) съществува реална опасност от отцепничество, ако не започне прилагането на компромисно решение, заедно с процес на помирение;
- Ж. като има предвид, че ООН успя да издейства споразумение, макар и с нежелание, от „всички страни“ да седнат на масата за преговори, но че срещата, предвидена за 5 януари 2015 г., беше отложена за неопределено време; като има предвид, че срещата на върха в Дакар, посветена на мира и сигурността, на които беше обсъдено положението в Либия, се проведе в края на декември с присъствието на само три държавни ръководители;
- З. като има предвид, че Франция обяви, че обмисля нова военна намеса в Либия; като има предвид, че на 19 декември 2014 г. срещата на високо равнище Г-5 на

лидерите на петте държави членки от Сахел – Мавритания, Мали, Нигер, Чад и Буркина Фасо – призова ООН да формира международни сили; като има предвид, че либийското правителство, базирано в Тобрук, призова Арабската лига за помощ, но отхвърли въоръжена западна намеса; като има предвид, че съседните държави като Алжир отхвърлят всякаква по-нататъшна външна военна намеса в Либия;

- И. като има предвид, че на 4 януари 2015 г. либийски военен самолет от силите, поддържащи международно признатото правителство, бомбардира закотвен в морето нефтен танкер, плаващ под гръцки флаг, и уби двама членове на екипажа; като има предвид, че през декември 2014 г. ракети на „Либийска зора“ изгориха нефтени резервоари в най-голямото нефтено пристанище Ес Сридр;
- Й. като има предвид, че през декември 2014 г. ЕС забрани всички либийски въздушни превозвачи да изпълняват полети във въздушно пространство на ЕС поради опасения във връзка с безопасността на въздухоплавателните средства; като има предвид, че на 6 януари 2015 г. Turkish Airlines, последното чуждестранно дружество, изпълняващо полети до Либия, отмени всички свои полети за страната;
- К. като има предвид, че на 30 декември 2014 г. беше извършено терористично нападение над хотел в Тобрук, където заседаваше Камарата на представителите; като има предвид, че Либийският национален съвет за граждански свободи и права на човека (NCCLHR) спря да функционира през ноември 2014 г.; като има предвид, че архивите на ключови правителствени институции в Триполи бяха разбити през септември 2014 г. и голям брой досиета бяха отнесени в Мисрата от силите на „Либийска зора“, включително архивите на министерствата на правосъдието, на отбраната и на вътрешните работи;
- Л. като има предвид, че на 11 октомври 2014 г. избухнаха сериозни сражения в планините Нафуса, на югозапад от Уаршафана, където въоръжени бойци от град Зинтам обстрелваха и обсадиха градовете Кикла и ал-Кала; като има предвид, че бойците завзеха Кикла в края на ноември 2014 г.; като има предвид, че Южна Либия също беше подложена на насилие, по-специално в началото на октомври 2014 г., когато избухнаха сблъсъци в Аубари главно между въоръжени групи от общностите туареги и табу; като има предвид, че общата сигурност в страната също се влоши след нападенията с коли-бомби в ал-Байда и Тобрук;
- М. като има предвид, че от края на август до началото на октомври 2014 г. силите на „Либийска зора“ започнаха мащабна операция срещу въоръжени групи в Уаршафана; като има предвид, че според сведения и двете страни са извършили безразборни артилерийски обстрели; като има предвид, че обстрелът е причинил смъртта на повече от 100 души и хуманитарна криза с най-малко 120 000 вътрешно разселени лица в западната част на страната през декември 2014 г., с остър недостиг на храна и медицински доставки; като има предвид, че до края на ноември 2014 г. над 170 лица са обявени за убити в планините Нафуса (Западна Либия), около 450 души са били убити от средата на октомври до средата на декември в Бенгази (Източна Либия) и над 140 души са убити в Аубари (Южна

Либия);

- Н. като има предвид, че оръжията, доставени на т.нар бунтовници, междуременно са се разпространили в цяла Северна Африка и са били използвани при конфликти и за дестабилизацията на държави като Централноафриканската република, Мали и Сирия, а също така са се появили и в Алжир;
- О. като има предвид, че въоръжените групировки в Дарна и Сирт вече изразиха своята солидарност с Ислямска държава (ИД); като има предвид, че се съобщава, че някои тренировъчни лагери на ИД са базирани в Източна и Южна Либия; като има предвид, че специалният представител на генералния секретар на ООН за Либия Бернардино Леон обяви, че независимо от факта, че войната в Либия не е между ислямистки и неислямистки групи, а по-скоро конфликт между племена, милициите в Триполи и Мисрата изглежда имат здрави връзки с ИД; като има предвид, че той добави, че ако конфликтът в страната продължи, вероятно ще бъдат установени нови тренировъчни лагери на ИД;
- П. като има предвид, че въоръжени мъже са вандализирали джамии в Триполи; като има предвид, че според твърдения 20 египетски коптски християни са били отвлечени на 3 януари 2015 г.;
- Р. като има предвид, че през 2011 г. някои държави – членки на НАТО оказаха съществена подкрепа на една от страните в гражданската война по време на конфликта в Либия – което представлява нарушение на международното право – като твърдяха, че забранената за полети зона и доставката на оръжия на (т.нар.) бунтовници ще бъдат в съответствие с концепцията „отговорност за защита“ (R2P);
- С. като има предвид, че UNSMIL също счита, че най-малко 100 000 либийски граждани са вътрешно разселени в резултат на боевете и че още 150 000 души, включително много работници мигранти, са напуснали страната, за да потърсят убежище в чужбина;
- Т. като има предвид, че много мигранти, по-специално тези от Африка на юг от Сахара, са подложени на произволно задържане от различни въоръжени групировки; като има предвид, че няколкостотин мигранти и бежанци, бягащи от насилието в Либия, са загинали при опит да пресекат Средиземно море на път към Европа; като има предвид, че съгласно Службата на върховния комисар на ООН за бежанците над 3 419 души са загинали в Средиземно море, като много от тях са тръгнали от Либия;
- У. като има предвид, че Либия все още е обект на международно оръжейно ембарго, въведено през 2011 г. от Съвета за сигурност на ООН; като има предвид, че независимо от действието на оръжейното ембарго, членове и съюзници на НАТО (а именно САЩ, Франция, Обединеното кралство, Катар и Обединените арабски емирства) и наред с другите, канадското предприятие Aeryon Labs Inc.¹, са го

¹ Канадското дружество Aeryon Labs Inc. достави безпилотни самолети Aeron Scout в Либия, които бяха използвани, за да се помогне на либийските бунтовници по пътя им към Триполи. Обучението за управление на безпилотните самолети беше осигурено от частното дружество от сектора на сигурността Zariba Security Corporation. Вж. <http://www.aeryon.com/news/pressreleases/271->

нарушили; като има предвид, че въпреки ембаргото притокът на оръжия в Либия продължава;

- Ф. като има предвид, че през май 2013 г. ЕС създаде Мисия на ЕС за гранична помощ (EUBAM) в Либия, за да окаже военна подкрепа на либийските органи при защитата и контрола на границите на държавата; като има предвид, че приоритетът на тази мисия е предотвратяване на потока от бежанци и миграция към Европа и поставянето под държавен контрол на нефтените находища и предприятия; като има предвид, че при разходи от 30 милиона евро, EUBAM в Либия е най-скъпата мисия, която е била провеждана някога от ЕС; като има предвид, че половината от бюджета се изразходва за частни охранителни дружества;
- Х. като има предвид, че се води ескалираща битка за складовете за съхранение на нефт и подземните пристанища в богатата на нефтени залежи източна част на страната, където се намират десетите най-големи доказани залежи на нефт в света и най-големите резерви в Африка; като има предвид, че 80 % от БВП на Либия зависи от нефтения сектор; като има предвид, че производството на нефт беше 1,6 милиона барела на ден преди намесата на НАТО, като тази цифра след това спадна до по-малко от 200 000 барела на ден, увеличи се на 800 000 барела на ден през октомври 2014 г. и сега е около 350 000 барела на ден и се очаква да спадне още;
1. повтаря, че осъжда военната намеса в Либия през 2011 г., водена от Франция, Обединеното кралство, САЩ и Канада под егидата на НАТО, която доведе до настоящото положение;;
 2. решително се противопоставя на всякаква допълнителна външна военна намеса в държавата; подчертава обаче необходимостта всички страни да се ангажират с мирен политически диалог; призовава всички страни да се споразумеят за незабавно прекратяване на огъня, да преустановят сраженията и да се ангажират с отворен за широко участие политически диалог в Либия, с цел да започнат процес на помиряване и да помогнат за възстановяването на стабилността в държавата;
 3. изразява дълбока загриженост относно настоящия икономически и политически разпад на държавата, който влошава нестабилното положение на населението; отново заявява своята ангажираност по отношение на суверенитета, независимостта и териториалната цялост на Либия;
 4. отново изразява своята подкрепа за неотменимото право на всички народи да имат достъп до и контрол над ресурсите на собствената си държава; поради това осъжда нападенията над важни нефтени инфраструктури, които са от съществено значение за богатството на либийското население; припомня, че либийският нефт принадлежи на либийския народ и не следва да бъде манипулиран от която и да било група;
 5. изразява съжаление във връзка с увеличаващото се насилие в Либия; осъжда

libyanrebels.html

използването на насилие, което доведе до голям брой ранени и убити цивилни лица, както и голям брой разселени; призовава отговорните за нарушаването или злоупотребите с правата на човека или нарушаването на международното хуманитарно право лица да бъдат подведени под отговорност за техните действия;

6. настоятелно призовава всички страни да се въздържат от нарушаване на международното право, по-специално от всички действия, които може да се считат за военни престъпления или престъпления срещу човечеството, в това число безразборни нападения, нападения срещу медицински съоръжения, насилствени изчезвания, убийства, вземане на заложници, изтезания и други форми на малтретиране;
7. напомня на всички страни, участващи в сраженията в Либия, че са обвързани с приложимите разпоредби на международното хуманитарно право и правото в областта на правата на човека; припомня, че всички страни трябва да спазват забраната за преки нападения над граждани и граждански обекти, като например болници, училища, летища и пристанища;
8. насърчава държавите в региона, Арабската лига и Африканския съюз да подкрепят незабавното прекратяване на враждебните действия и конструктивния ангажимент за намиране на решение; във връзка с това подкрепя инициативи като тези на Алжир в партньорство със съседите на Либия за започване на национален диалог между враждуващите групировки;
9. насърчава по-специално държавите от Сахел, Магреб и Машрек да координират усилията си, за да възпират терористични групировки да прекосяват границите и да търсят убежище в региона на Сахел, призовава тези държави да повишат сътрудничеството и координацията с цел разработване на приобщаващи и ефективни стратегии за предотвратяване на разрастването на тези групировки, както и за предотвратяване на разпространението на всякакви оръжия и на транснационалната организирана престъпност в региона;
10. призовава за прекратяване на всякакъв износ на оръжие и всички доставки на оръжие за Либия и региона, за прекратяване на износа на оръжие в държавите от Персийския залив, както и за прекратяване на финансирането за всички въоръжени групировки от страна на държави от Персийския залив и непряко от западните държави, като има предвид, по-специално, преустановяване на закупуването на нефт от нефтени находища, управлявани от въоръжени групировки; призовава за разследване на случаите на нарушаване на оръжейното ембарго, наложено на Либия съгласно резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН;
11. припомня факта, че Европейският съюз, много от неговите държави членки и Съединените щати, които в продължение на десетилетия подкрепяха Кадафи, а по-късно – военната намеса на НАТО в Либия, носят особена отговорност за настоящата ситуация в Либия;
12. изразява дълбока загриженост във връзка с хуманитарната криза в Либия, която принуди хиляди бежанци да избягат от страната; насърчава Съвета, Комисията и

върховния представител/заместник-председател да предоставят всички необходими финансови и човешки ресурси, които са на разположение, за да се подкрепят бежанците; подчертава необходимостта от осигуряване на подходяща хуманитарна помощ на разселените лица;

13. призовава ЕС незабавно да промени своята политика по отношение на бежанците от Северна Африка; потвърждава отново своята позиция срещу Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз (Frontex) и счита, че съгласно принципа на забрана за връщане, залегнал в член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, дейността на агенцията не трябва да води до връщането на лица в Либия или в друга държава, където животът им е изложен на опасност;
14. призовава ЕС да спре мисията EUBAM в Либия, тъй като тя допълнително милитаризира либийската граница и води до смърт на бежанци; счита, че ЕС трябва да изпраща единствено хуманитарна и цивилна помощ в Либия;
15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на председателя на Европейската комисия, на върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, на председателите на парламентите на държавите членки, на мисията EUBAM в Либия, на мисията UNSMIL, както и на правителството и на Камарата на представителите на Либия.